

ק"פ 1879/02/17 - עידן טוביס נגד אהובה טייר

בית משפט השלום ברמלה

ק"פ 1879-02-17 טוביס נ' טייר ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
קובל:	עידן טוביס באמצעות ב"כ עוה"ד טלי גוטליב
נגד	
נאשמת:	אהובה טייר באמצעות ב"כ עוה"ד קובי בן שעים

החלטה

בקשה לביטול קובלנה בטענה המקדמית, שלפיה משעה שפרקליטות המחוז החליטה שלא להגיש כתב-אישום נגד הנאשמת, יש להורות על ביטול הקובלנה.

בחודש פברואר 2017, הגיש הקובל נגד הנאשמת קובלנה פלילית לפי סעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982.

הקובל והנאשמת מפעילים עסקים בסמיכות.

נטען, כי עובר לתאריך 19.8.14 איימה הנאשמת על הקובל באומרה לעובדת של הקובל, במספר הזדמנויות שהיא תמרר את חייו.

עוד נטען, כי בתאריך 19.8.14 הציבה הנאשמת מכשיר רדיו אשר שידר בעוצמת קול גבוהה מול עסקו של הקובל אשר פגע ביכולתו להתרכב בעיסוקו.

בהמשך, הנאשמת נכנסה לעסקו של הקובל, בידה מקל, היא הניפה אותו אל עבר הקובל וניסתה לחבוט בו.

הנאשמת הציגה טענה מקדמית, שלפיה יש להורות על מחיקת הקובלנה, משום שפרקליטות המחוז החליטה שלא להגיש נגדה כתב-אישום והקובלנה היא בגדר סיכון כפול.

הנאשמת הפנתה להלכת בית המשפט העליון במסגרת רע"פ 1955/12 נמרי נגד מדינת ישראל (9.5.13) שבו קבע בית

המשפט העליון: "אין לאפשר הגשת קובלנה פלילית פרטית על אף שהפרקליטות הגיעה לכלל מסקנה שראוי לסגור את התיק. ראוי ששיקול דעתה של הפרקליטות יכובד ולא יאופשר לקובל פרטי לפתוח בכל זאת בהליכים"

אני דוחה את הטענה המקדמית מן הנימוקים הבאים:

הכלל הוא שהמדינה היא הריבון המפעיל את הכלי הפלילי נגד אזרח ועניין זה מעוגן בסעיף 11 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982.

הליך של קובלנה פלילית הינו הליך חריג שבמסגרתו מפעיל אדם פרטי את סמכויות המשפט הפלילי, כלפי אדם אחר, בעוד שבדרך כלל סמכות זו מונחת לפתחה של המדינה, באמצעות רשויות אכיפת החוק השונות, אשר מייצגות את האינטרס הציבורי בניהול הליכים משפטיים ואת האינטרס של נפגע העבירה.

אכן, קיימים המהרהרים אחר ההצדקה של מוסד משפטי זה ואף נוסחה הצעת חוק לבטל את מוסד הקובלנה הפלילית ("הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מספר 74) (ביטול קובלנה) התשע"ו - 2016 - הצעות חוק הממשלה 1017 מתאריך 10.2.16 - הועברה לוועדת חוקה ומשפט).

ברם, משעה שהאפשרות החוקית קיימת בית-המשפט אינו מוסמך להורות על ביטולה של קובלנה מהינף יד מטעם זה.

עין בפסק דינו של בית המשפט העליון - הלכת נמרי הנ"ל, מלמד כי שם היו העובדות שונות מן העובדות שבמקרונו.

באותו מקרה, הגישה המדינה כתב-אישום, לאחר מכן חזרה בה בהסכמת הצדדים, ואילו במקרונו לא הגישה המאשימה כתב-אישום.

ואכן, אין להרשות מצב דברים שבמסגרתו בכל מקרה בו תחזור המדינה מכתב-אישום לאחר פעלה לפי סמכותה, ששקלה בדעתה את האינטרס הציבורי, שנפגע העבירה יוכל עתה להיכנס בנעליה ולהפעיל את ההליך הפלילי מטעמו בדרך של הגשת קובלנה.

במקרונו, נסוגה המדינה, מלכתחילה, מהפעלת סמכותה הפלילית, ובמצב דברים זה היא פינתה את הדרך לקובל לעשות כן בעצמו.

במקרה שכזה, ראוי להעניק לאזרח את האפשרות למצות את זכויותיו, גם בדרך של הגשת קובלנה פרטית, בבקשתו לעמוד על זכויותיו שנפגעו.

במקורו, הקובל והמדינה אינם "מתחרים" בשיקול הדעת של הפעלת מנגנון המשפט הפלילי, שהרי המדינה משכה את ידה.

סעיף 68 לחוק הנ"ל אינו חוסם את האפשרות להגשת הקובלנה הפרטית, מקום בו נערכה חקירה פלילית והתקבלה החלטה של רשויות אכיפת החוק.

אזרח רשאי להגיש קובלנה פלילית, אף אם רשויות אכיפת החוק החליטו שלא לחקור את התלונה, או שחקרו אותה והחליטו לגנוז אותה, תהא עילת הגניזה אשר תהא.

על כן אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, י"ב אדר א' תשע"ט, 17 פברואר 2019, במעמד
הצדדים.